

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. N., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu - L. S. M. H., a. s., so sídlom, T. č. X., v M.** IČO: X., zast. Mgr. R. K., advokátom so sídlom v Ž., D. D. č. X. proti žalovanému: **M. M., V., M.**, IČO: X., zast. Advokátska kancelária JUDr. J. M. & JUDr. M. K., s. r. o. M. 2, X. Ž. **o zaplatenie 3 422 293,04 eur** (103.100.000,- Sk) s príslušenstvom, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. mája 2005 č. k. 19 Cb 161/02-487 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. septembra 2008 č. k. 2 Obo 168/ 2007- 564 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 12. mája 2005 č. k. 19 Cb 161/02-487 zamietol žalobu o zaplatenie 103 100 000 Sk a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 2 371 762 Sk .

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia predmetnej istiny ako hodnoty nepeňažného vkladu žalovaného, ku ktorému žalobca nenadobudol vlastnícke právo s poukazom na ust. § 202 ods. 4 Obchodného zákonníka (ďalej OBZ), platného v čase zvýšenia základného imania a ust. § 59 ods. 5 OBZ v znení platnom tak isto v čase zvýšenia základného imania. Na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu dňa

16.12.1995 bolo schválené zvýšenie základného imania a zmena stanov a u žalovaného to predstavovalo sumu 103 100 000 Sk, ktorá zodpovedala hodnote nepeňažného vkladu, a to prevádzkovej budovy hotela T..

Prvostupňový súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaný svoj vklad splatil, svedčí tomu jeho vyhlásenie o upísaní a vložení nepeňažných vkladov do obchodnej spoločnosti žalobcu zo dňa 29. apríla 1996. Žalobca nepreukázal, že v čase jednostranného vyhlásenia žalovaného na nepeňažné vklady viazla právna vada, preto nebolo možné hovoriť o vadnom plnení z tohto právneho dôvodu. Tým nemohlo dôjsť ani k zmene obsahu záväzku a nárok žalobcu uplatnený ako zodpovednostný nárok nebol vyhodnotený krajským súdom ako dôvodný. Taktiež neboli preukázané právne predpoklady na náhradu škody v zmysle § 373 OBZ a v zmysle § 415, 420, 424, OZ. Žalobca nevymedzil, a ani nepreukázal právne predpoklady zodpovednosti za škodu, nedefinoval, ktorú právnu povinnosť žalovaný porušil, avšak v rovine vkladového konania vzhľadom aj na závery najvyššieho súdu, žalovaný žiadnu právnu povinnosť neporušil. Žalobca nepodal perfektný návrh na vklad do katastra nehnuteľností pre nedostatky zistené u iných akcionárov. Tieto v stanovenej lehote neodstránil a katastrálny úrad jeho návrh zamietol.

Z dôvodu, že nebolo preukázané vadné plnenie, nebol daný ani základ na bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a ani škoda, krajský súd sa preto nezaoberal vznesenou námietkou premlčania.

Žalobca podal odvolanie a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. , podľa § 214 ods. 1 O. s. p. a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

V odôvodnení konštatoval, že žalovaný si v spornom prípade splnil svoju povinnosť riadne a včas a to na základe právneho úkonu zo dňa 29.04.1996. V čase uskutočnenia právneho úkonu je potrebné skúmať pri vyhlásení o upísaní a vložení nepeňažného vkladu, či došlo aj k následným právnym úkonom potrebným na zmenu vyznačenia vlastníckeho práva, pretože tieto úkony potrebné na zmenu vlastníckeho práva sú úkony, ktorými nastávajú

účinky zmeny vlastníckeho práva, ale nie sú úkonmi, ktorými nastávajú účinky upísania a vloženia nepeňažného vkladu do základného imania obchodnej spoločnosti. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa správne postupoval pri výklade citovaného ust. § 433 ods. 1 OBZ a na základe správneho výkladu dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je opodstatnený.

Zo skutkových zistení súdom prvého stupňa nebol v konaní zistený rozpor s dobrými mravmi na strane žalovaného, ktorý by zakladal nárok na náhradu škody žalobcovi. Žalobca svojimi úkonmi, a opomenutím, resp. neúčinnosťou úkonov smerujúcich k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti umožnil výkon vlastníckych práv žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam ako aj výkon akcionárskych práv v spoločnosti žalobcu a v konaní žalobca nepoukázal, že výkon týchto práv žalovaného bol v rozpore so zákonom, príp. dobrými mravmi. Rozhodnutím valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 16.12.1995 bolo rozhodnuté o zvýšení základného imania spoločnosti. Vyhlásením zo dňa 29.04.1996 žalovaný vložil a upísal ako nepeňažný vklad do spoločnosti predmetné nehnuteľnosti. O návrhu na vklad vlastníckeho práva do evidencie vlastníkov nehnuteľnosti bolo rozhodnuté (negatívne) dňa 4.10.1996 Okresným úradom M., odbor katastrálny pod VX.. Po týchto úkonoch žalobca nepreukázal ďalšie konanie vo veci zápisu nehnuteľností do katastra na vyznačenie zmeny vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam.

Proti uvedeným rozsudkom podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods.1 O. s. p. a navrhol ich zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože uvedenými rozhodnutiami bol porušený zákon.

Poukazuje na to, že obidva súdy v odôvodnení konštatujú, že žalovaný si svoj vklad splatil a to s poukazom na vyhlásenie vkladateľa o upísaní a vložení nepeňažných vkladov z 29.04.1996. Napriek tomu žalobca k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo nenadobudol. Podľa vyhlásenia žalovaného ako vkladateľa z 20. septembra 1999 (čl. 438 spisu) boli tie isté nehnuteľnosti ako boli uvedené vo vyhlásení z 29. apríla 1996 ako nepeňažný vklad vložené do spoločnosti T., a. s. so sídlom v M., S. H. V. N. č. X. Vklad bol povolený dňa 29. septembra 1999 pod č. V X.. Písomné vyhlásenie vkladateľa, ktorého obsahom je záväzok vkladateľa previesť na spoločnosť nepeňažný vklad predmetom ktorého je v ňom konkretizovaná nehnuteľnosť alebo jeho časť, je právne relevantnou skutočnosťou pre katastrálne konanie, ako aj podkladom pre vydanie písomného vyhlásenia o splatení vkladu alebo jeho časti spoločníkom, osobou spravujúcou vklady, ktoré sa prikladá k návrhu

na zápis do obchodného registra. Je preto zrejmé, že písomné vyhlásenie vkladateľa musí predchádzať tak konaniu vedenému na obchodnom registri ako aj konaniu katastrálneho orgánu (§ 60 ods.1, 3 OBZ účinného v čase rozhodnom). Na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu dňa 16. decembra 1995 bola schválená zmena stanov spoločnosti a došlo k zvýšeniu základného imania vo výške 348 700 000 Sk. Tieto zmeny boli vykonané v obchodnom registri dňom 25.03.1996. Ak zmena výšky základného imania bola registrovým súdom vykonaná k tomu dátumu, potom žalovaný nemohol splatiť nepeňažný vklad vyhlásením o upísaní a vložení nepeňažných vkladov z 29. apríla 1996, ako sa konajúce súdy mylne domnievali a to s poukazom na platnú právnu úpravu ust. § 60 ods. 1, 3, OBZ, účinnú v rozhodnom období.

Žalobcovi, z dôvodu záväzku žalovaného vložiť nepeňažný vklad do základného imania žalobcu, vznikol právny nárok na tie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, k prevodu (k vkladu), ktorým sa dňa 16. decembra 1995 zaviazal. Nakoľko právna úprava účinná v čase rozhodnom neriešila prípady, keď obchodná spoločnosť nenadobudla vlastníckej právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom vkladu, zmenou obsahu záväzku predstavujúcou následnú povinnosť vkladateľa v zákonom stanovenej lehote hodnotu vkladu zaplatiť peniazmi, bol žalobca oprávnený žiadať žalovaného o vydanie veci, ktorá bola predmetom vkladu. Jednalo sa o súdne vymáhateľný právny nárok žalobcu, keď na základe prejavenej vôle žalovaného vložiť nepeňažný vklad, predmetom ktorého boli nehnuteľnosti, do obchodnej spoločnosti, mohol žiadať žalovaného o vypratanie nehnuteľností prejudiciálne riešiac určenie vlastníctva, keďže vlastnícke právo nebolo na neho v katastri nehnuteľností prevedené, a to až do doby hmotnej existencie nehnuteľností, resp. do doby, kým vlastníctvo k nim nebolo dotknuté inou právne relevantnou skutočnosťou. Keďže žalovaný vlastnícke právo k nehnuteľnostiam previedol na tretiu osobu, okamihom zmeny vlastníctva došlo k zmene obsahu nároku žalobcu, čo znamená, že namiesto vypratania (vydania) nehnuteľností mohol uplatniť už iba právny nárok na zaplatenie hodnoty vkladu, ku ktorému sa žalovaný zaviazal.

Žalovaný si bol vedomý povinnosti previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalobcu, čo deklaroval aj na zasadnutiach valných zhromaždení žalobcu, ako aj na zasadnutiach predstavenstva, keď navyše za predsedu predstavenstva bol v júni 1999 zvolený štatutárny zástupca žalovaného, primátor mesta, ktoré následne 16. septembra 1999 uložilo menovite určeným členom predstavenstva zabezpečiť právnikov na vypracovanie návrhu na

vklad nehnuteľností do majetku žalobcu. A taktiež na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu konanom dňa 6. septembra 1999 bolo rozhodnuté o potrebe zavkladovania majetku s určením zodpovedných osôb pre jeho realizáciu. Nesporne takáto realizácia akcionárskych práv a povinností žalovaného, prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu v orgánoch žalobcu, či už na valnom zhromaždení alebo v predstavenstve, smerujúca k vkladu nehnuteľností do základného imania žalobcu, je uznaním jeho záväzku (podľa § 323 ods. 1,2 OBZ) vložiť do základného imania žalobcu už prezentovaný majetok a previesť k nemu vlastnícke právo v katastri nehnuteľností. Na základe týchto úkonov štatutárneho orgánu žalovaného, minimálne od 6. septembra 1999 začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba (§ 407 ods. 1,3 OBZ).

V tomto smere konajúce súdy mali zabezpečiť v dôkaznom procese uznesenie mimoriadneho valného zhromaždenia zo 6. septembra 1999 (bod 2E) a uznesenie zo zasadnutia predstavenstva žalobcu zo 16. septembra 1999 (bod 31), nakoľko uvedené dôkazy by poslúžili k verifikácii právne významnej skutočnosti – uznanie záväzku žalovaným, a vyplývali z listinného dôkazu prezentovaného účastníkmi v konaní (čl.439 spisu).

Nedostatky v naznačených smeroch sú nedostatkami v zisťovaní skutočností rozhodných pre rozhodnutie predmetnej veci a zodpovedajú „inej vade“, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 243f ods. 1 písm. b) a c) O. s. p.

K podanému dovolaniu sa vyjadril M. G. , vlastník spornej pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 26.06.2008. Uviedol, že sa plne stotožňuje s dôvodmi mimoriadneho dovolania a je toho názoru, že na daný prípad je potrebné aplikovať Obchodný zákonník, platný a účinný v čase vzniku nemožnosti previesť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam - ustanovenie § 59 ods.2 OBZ v znení po novelách č. 11/1998 Z. z. a č.500/2001 Z. z. a to v dôsledku vedomej nezákonnej činnosti žalovaného, vloženia ich do spoločnosti T. a.s. dňom 29.09.1999. Výška úroku z omeškania sa spravuje zákonnou úpravou v zmysle § 369 ods.1 v spojení s § 502 ods.1 OBZ. Zároveň si uplatňuje trovy konania v zmysle predloženého písomného vyčíslenia zo dňa 01.04.2010.

Žalovaný podal písomné vyjadrenie zo dňa 15.03.2010 k mimoriadnemu dovolaniu. Poukazuje na právne postavenie podávateľa podnetu vo vzťahu k ust. § 243e ods. 1 O. s. p. M. G. si písomným kvalifikovaným prejavom uplatnil práva pohľadávky proti podstate voči správkyni konkurznej podstaty žalobcu, JUDr. M. N. v zmysle § 31ods.3 ZKV.

O splnení povinnosti žalovaného vo vzťahu k právnemu úkonu vyhlásenia o upísaní a vložení nepeňažného vkladu, ktorý je celkom oprostý od vplyvu právneho úkonu, ktorým sa nadobúdajú účinky prevodu alebo prechodu vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci, sa žalovaný plne stotožňuje s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadreného v odôvodnení rozsudku Najvyšší súd SR z 03.09.2008, č. k. 2 Obo 168/2007-564. Žalovaný ako účastník konania si dovoľuje nesúhlasiť a vysloviť zásadnú právnu námietku k dôvodom mimoriadneho dovolania týkajúcich sa uznania zväzku a plynutia novej štvorročnej premlčacej doby (§ 407 ods. 1, 3, OBZ). Uvedené uznesenia nezodpovedajú hypotéze ust. § 323 ods. 1 OBZ, nejedná o priamy prejav dlžníka vo vzťahu k veriteľovi, vzhľadom na neodstrániteľnú vecnú prekážku, že údajný dlžník M.. M.– Ing. S. B. sa na predmetnom rokovaní nezúčastnil. Žalovaný sa taktiež nestotožňuje s názorom generálneho prokurátora pri špecifikácii dovolacích dôvodov opretých o ust. § 243f ods. 1 písm. b) O. s. p. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ani žiadny z účastníkov označené dôkazy- uznesenie z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 06.09.1999 a uznesenie zo zasadnutia predstavenstva n e n a v r h l i, a teda nemôže ísť o vadu konania s poukazom na ust. § 243f ods. 1 písm. b) O. s. p .

Navrhuje preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora s poukazom na ust. § 243i ods. 2 s použitím § 243b ods.1 O. s .p. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 4 O. s .p.), po zistení, že boli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e ods. 1 O. s. p., vec preskúmal v napadnutom rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené v časti smerujúcej proti rozsudku odvolacieho súdu .

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal mimoriadne dovolanie na základe podnetu zo dňa 4. mája 2009, ktorý podal M. G. bytom L.. č. X, Ž. , ako právny nástupca žalobcu a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26. júna 2008 .

Podľa § 243e ods. 1 O. s. p., ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti tomuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Osobou dotknutou alebo poškodenou rozhodnutím súdu treba rozumieť takú osobu, ktorej práva a oprávnené záujmy boli rozhodnutím súdu poškodené alebo do práv a oprávnených záujmov, ktorej bolo rozhodnutím súdu nepriaznivo zasiahnuté. Podnet adresovaný generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky bol v zmysle citovaného ustanovenia uskutočnený fyzickou osobou – M. G., ktorý preukázal status osoby dotknutej rozhodnutím súdu..

V priebehu dovolacieho konania M. G. podaním zo dňa 15.03.2010 požiadal o vstup do konania v zmysle § 92 ods.2 O .s. p.

Podľa § 92 ods. 2 O. s. p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované (§ 92 ods.3 O. s. p.).

Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi žalobcom, JUDr, M. N., správkyňou konkurznej podstaty úpadcu - L. S. M. H., a s. ako postupcom a M. G. ako postupníkom zo dňa 26. júna 2008, postúpil postupca aj predmetnú pohľadávku vo výške

103 100 000 Sk príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými (čl. II. zmluvy) na postupníka.

Postúpením pohľadávky na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postupuje pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi (§ 524 ods. 1 OZ). Postupca stráca postúpením pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, ako aj so všetkými námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka.

Odvolačí súd odvolaním napadnutý rozsudok prvého stupňa prejednal v zmysle § 214 ods.1 O. s. p., nariadil pojednávanie, vo veci meritórne rozhodol a vydal rozsudok dňa **3. septembra 2008**. Konal naďalej s pôvodným účastníkom konania na strane žalobcu, ktorý v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky **zo dňa 26.júna 2008** už nebol subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa rozhoduje a nie je aktívne legitimovaný v predmetnom konaní.

Keďže postupca neoznámil zmenu v osobe žalobcu v odvolacom konaní, bola týmto postupom súdu postupníkovi odňatá možnosť konať pred súdom (§237 písm. f O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno rozumieť postup súdu, ktorým bola účastníkovi odňatá možnosť realizácie procesných práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací je preto povinný prvom rade zaoberať sa vecnou aktívnu legitimáciu postupníka v zmysle predloženej zmluvy o postúpení vymáhanej pohľadávky s poukazom na ust. § 92 ods. 2, 3, O. s. p. v spojení s § 243c a § 243i ods. 2 O. s. p. V prípade, že uvedený právny úkon (§ 524 ods.1 OZ) zakladá vecnú aktívnu

legitimáciu postupníka – M. G. na uplatnené právo, odvolací súd je povinný opätovne prejednať odvolacie dôvody odvolateľa, vzhľadom na jeho nesprávne právne posúdenie veci dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Z doteraz vykonaného dokazovania nesporne bolo preukázané, že rozhodnutím valného zhromaždenia zo dňa 16. 12.1995 bolo schválené zvýšenie základného imania ako aj zmena stanov spoločnosti -- **L. S. M. H., a. s., M.**, ktoré bolo vykonané upísaním nových akcií. Žalovaný ako vkladateľ sa zaviazal vložiť do tejto spoločnosti nepeňažný vklad, prevádzkovú budovu hotela T. postavená na pozemku parc. KN č. X., pozemok parc. KN č. X. – zastavaná plocha vo výmere 2173 m², pozemok parc. KN č. X. – ostatné plochy vo výmere 3023 m², chata č. súp. X. postavená na pozemku parc. KN č. X., všetky zapísané v katastrálnom území M., vedenom na liste vlastníctva X., ktorého hodnota bola oceneľná sumou 103 100 000 Sk. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda spoločnosť vkladom vlastnickeho práva do katastra nehnuteľností na základe vyhlásenia vkladateľa - § 60 ods. 1, OBZ, účinného v rozhodnom období, ktorý je analogicky aplikovateľný na daný právny vzťah .

K účinnému prevodu vlastnickeho práva k nepeňažnému vkladu žalovaného ako akcionára na žalobcu – úpadcu nedošlo. V spornom prípade nenastali vecno-právne účinky jednostranného právneho úkonu zo dňa 29.04.1996 (vyhlásenie vkladateľa o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti) t. j. nedošlo k splneniu povinnosti vložiť vklad do spoločnosti. Žalovaný vedome a v rozpore so svojím záväzkom majoritného akcionára poskytnúť vklad do spoločnosti úpadcu, identické nehnuteľnosti vložil dňa 20. 09. 1999 do spoločnosti, T. a. s. so sídlom v M. (vklad bol povolený dňa 29. 09. 1999 pod č. V X.). Týmto konaním žalovaný zmaril žalobcovi reálne domáhať sa prevodu vlastnickeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. O tom, že svoj záväzok nesplnil voči žalobcovi, ktorý trval aj v čase, keď predmet vkladu vložil do inej spoločnosti, vyplýva zo zasadnutí valného zhromaždenia ako aj zasadnutí predstavenstva žalobcu zo dňa 06. a 16.09. 1999, kde jednoznačne prezentoval poskytnúť súčinnosť potrebnú pre vklad vlastnickeho práva do katastra nehnuteľností.

Taktiež z rozhodnutia Okresného úradu M., odbor katastrálny č. V X. zo dňa 4.10.1996 , ktorý návrh na vklad nehnuteľností zamietol, resp. z jeho odôvodnenia nesporne vyplýva, že žalovaný neposkytol žalobcovi relevantné doklady potrebné na vykonanie zmeny

zápisu vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam (čl. 37) to znamená, že aj vinou žalovaného bol návrh na vklad neúspešný. Preto neobstojí tvrdenie odvolacieho súdu, že žalobca svojím konaním - nečinnosťou alebo opomenutím umožnil žalovanému výkon vlastníckych práv k predmetu vkladu.

Žalovaný tým, že vložil nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti T. a. s. M. a previedol vlastnícke práva na túto právnickú osobu spôsobil, že súčasne sa stalo nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu objektívne nemožným a už sa úspešne nemohol domáhať vkladu súdnou cestou, ale týmto okamihom mu však vznikol nárok na zaplatenie neprevedenej hodnoty nepeňažného vkladu v peniazoch. Podporne dovolací súd poukazuje na právnu úpravu účinnú od 01.02.1998, ktorá už rieši dôsledky nesplnenia nepeňažného vkladu spoločníkom (§ 59 ods.2 OBZ).

Dovolací súd sa nestotožnil s námietkou dovolateľa ohľadne kvalifikácie uznania záväzku so strany žalovaného s poukazom na ust. § 323 ods. 1,2, OBZ a plynutia premlčacej doby.

Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa , keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje iné (§ 391 ods. 1 OBZ).

Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky (§ 397 OBZ).

Žalobca mohol svoje právo na peňažné plnenie realizovať prostredníctvom žaloby a to najskôr od momentu vloženia nepeňažného vkladu žalovaným do spoločnosti T., a.s. M. (20. resp. 29. 9. 1999) a od tohto dňa začala plynúť štvorročná premlčacia doba. Žaloba bola podaná na súde dňa 21. 05. 2002 t. j. v zákonnej premlčacej dobe.

V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k nesprávnemu záveru, že záväzok splatiť nepeňažný vklad, ku ktorému sa žalovaný zaviazal, splnil na základe jeho písomného vyhlásenia. Keďže v konaní bola preukázaná existencia dovolateľom namietaných dovolacích dôvodov, dovolací súd rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. septembra 2008 č. k. 2 Obo 168/2007 - 564 podľa § 243b ods. 2 O. s. p. a § 243 i ods.2 O. s. p. zrušil vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Právny názor súdu, ktorý rozhodol o dovolaní je záväzný .V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (243d ods. 1 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H. F.